

Отецъ Паиси.

На 12 май т. г. се навършиха 150 години, откакъ Отецъ Паиси е написалъ своята **Славенобългарска история**. Съ тая история той раздвижи душитѣ на заспалитѣ българи и съ нейното четене между народа се започва събуждането и възраждането на българската книга, на родния езикъ и родното име.

Ето нашиятъ великъ поетъ Ив. Вазовъ, какво пише за Паисия:

Във скромна келийка, потъналъ въ сънь,
Единъ монахъ тъменъ, непознатъ и блѣденъ
Прѣдъ лампа жумяща пишеше наведенъ.
Що драскаше той тамъ умисленъ саминъ?
Що се той мореше съ тоя дълъгъ трудъ?
— Най-сетнѣ отдѣхна и рече: „конецъ“!
„На житие ново азъ турихъ вѣнецъ“....
И дигна тѣзъ листе и викна високо:
Отъ днеска нататѣкъ българскиятъ родъ
История има и става народъ! —
Нека той познае отъ мойто списане,
Че голѣмъ е билъ и пакъ ще да стане. —
Нека всѣкой братъ нашъ да чете, и да помни,
Че сме имали царство и столици.
И отъ нашъта рода светци и патрици
Че и ний сме дали нѣщо на свѣтътъ
И на вси славяни книга да четатъ
Че е срамъ за всѣкой, който се отрича
Отъ своя си рода, та при чужди тиѣ.
Четете, о братя, да ви се не смѣятъ
И вамъ чужденцитѣ да се не гордѣятъ....
На ви мойта книга — тя е вамъ завѣтъ,
Нека се прѣписва и множи безъ четъ,
И прѣска по всички поля и долини
Дѣ българинътъ страда, въздиша и гине.....